

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/400/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113235571
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2113235571.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Ľubica Bundzelová, v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, Paríž 750 09, Francúzska republika, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, zastúpený: JUDr. Helena Strachotová, usadený euroadvokát so sídlom Hviezdoslavova 7, Martin, proti žalovaným: 1) V. G., nar. XX.X.XXXX, bytom G. XXXX/XX, H., 2) H. T., nar. XX.X.XXXX, bytom G. XXXX/XX, H., za účasti združenia: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, IČO: 42 362 962 so sídlom Šafárikovo nám. 7, Bratislava, zastúpený: JUDr. Patrik Podhorský, advokát so sídlom Zámocká 36, Bratislava, o zaplatenie 1.437,81 eura s príslušenstvom, o odvolaní združenia: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV proti rozsudku Okresného súdu Trnava, č. k. 19C/144/2014-130 zo dňa 04. apríla 2016, v časti nepriznanej náhrady trov konania združeniu, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobcovi sa právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovaným 1) a 2) a združeniu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV náhradu trov konania nepriznal. V napadnutej časti rozsudok o náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) a vecne dôvodil tým, že žalovaným 1) a 2) zo spisu žiadne trovy nevyplývajú a trovy združenia nemožno považovať za účelné. Súd sa stotožnil s názorom Krajského súdu v Trnave vysloveným v rozhodnutí č. k. 10Co/600/2015-62 zo dňa 16.12.2015: „Ak sa vedľajší účastník na strane žalovaného za uvedeného platného právneho stavu rozhodol udeliť plnomocenstvo na svoje zastupovanie v súdnom konaní právnenému zástupcovi, advokátovi, nesie dôsledky s tým spojené a to v podobe vyhodnotenia neúčelného charakteru vynaložených trov právneho zastúpenia právnym zástupcom vedľajšieho účastníka. Súd prvého stupňa ex offio prihliada na všetky zákonné prekážky brániace priznaniu plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, vedľajší účastník by svoju úlohu, spočívajúcu v pomoci žalovanému v postavení spotrebiteľa, mohol efektívne splniť aj bez vynaloženia nákladov na právne zastupovanie. S poukazom na to uplatňované trovy právneho zastúpenia občianskym združením prostredníctvom právneho zástupcu nesledujú legitímny cieľ, ktorým je nastolenie rovnováhy medzi spotrebiteľom a poskytovateľom služby, ale samoučelné vytváranie trov. Podľa § 2 OSP je súd povinný dbať, aby nedochádzalo k zneužívaniu práv na úkor fyzických alebo právnických osôb. Zákaz zneužitia práva zabezpečuje, aby aj uplatňovanie náhrady trov konania nepredstavovalo dôsledok zneužitia noriem procesného práva.“

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podalo v časti nepriznania náhrady trov konania odvolanie združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV prostredníctvom právneho zástupcu.

V odvolaní poukázal na účelnosť vynaložených trov konania v zmysle uznesenia NS SR sp. zn. 6MCdo/5/2013. Pojem „účelný“ je nevyhnutné chápať ako určitú poistku pred hradením nákladov nesúvisiacich s konaním pred nadbytočnými, či nadmernými nákladmi (napr. opakované uplatnenie náhrady za prevzatie a prípravu zastupovania, nepotrebné konzultácie s klientom a pod.). Vzhľadom na ústavné zaručené právo na právnu pomoc, nie je možné prostredníctvom uvedeného termínu vymedziť kategóriu subjektov, ktorá by z hľadiska právneho zastúpenia mala odlišné postavenie, a tak jej de facto právo na zastúpenie advokátom v konaní upierať a z hľadiska ostatných účastníkov ju diskriminovať. Účastníka nie je možné sankcionovať tým, že mu nebude priznaná náhrada nákladov zodpovedajúca výške odmeny advokáta s tým, že sa mohol v konaní brániť sám. K trovám konania a ich účelnosti sa vyjadril aj ústavný súd v rozhodnutí zo dňa 15.10.2014 sp. zn. III. ÚS 457/2014-27. Trovy právneho zastúpenia si združenie hradí samostatne, nezaťažuje nimi žalobcu ani žalovaného a ich náhradu dosiahne len v prípade, že žalobca bude v konaní neúspešný. Toto je potrebné považovať za súčasť rizika, s ktorým žalobca pri súdnom uplatnení napr. premlčanej pohľadávky alebo plnenia z neprijateľnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve musí kalkulovať a od ktorého má odrádzať práve aj hrozba náhrady trov konania protistrane. Žalobca uplatňuje dlhodobu neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, úroky ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi a sú neprimerane vysoké ako aj premlčané pohľadávky na celom území SR. Preto aj upozornenie na neprijateľné podmienky, námietku premlčania, alebo iné kvalifikované právne hodnotenie v spotrebiteľskej zmluve združením treba považovať za účelný úkon. Z tohto dôvodu nemožno neprihliadať aj na vyjadrenie združenia a treba zásadne odmietnuť názor súdu, že zamietnutie žaloby nebolo pomocou pričinenia združenia. Opodstatnenosť trov právneho zastúpenia združenia potvrdzuje judikatúra, napr. uznesenie KS Prešov z 28.03.2012 sp. zn. 7Co/34/2012, uznesenie KS v Banskej Bystrici z 09.08.2012 sp. zn. 15Co/169/2012, uznesenie KS v Banskej Bystrici zo dňa 25.04.2012 sp. zn. 17Co/87/2012, uznesenie KS v Banskej Bystrici zo dňa 30.07.2012 sp. zn. 13C/193/2012. Uviedol, že vo vzťahu k účelnosti sa v našej judikatúre ustálila definícia, v zmysle ktorej „Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Trovy vynaložené účastníkom konania v spore, musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku, alebo v danom prípade procesná obrana proti takémuto tvrdenému nároku (uznesenie KS Košice z 10.12.2012 sp. zn. 6Co/204/2012). Združenie poukázalo aj na uznesenie NS SR sp. zn. 7MCdo/4/2010 zo 14.09.2011, podobne II. ÚS 281/2012. Opodstatnenosť trov právneho zastúpenia združenia potvrdzuje aj aktuálna judikatúra krajských súdov, kde poukázal na rozhodnutia KS Nitra zo dňa 30.06.2014 sp. zn. 25Co/82/2014, rozsudok KS Trnava zo dňa 30.09.2014 sp. zn. 10Co/185/2013, rozsudok KS Banská Bystrica zo dňa 17.09.2014 sp. zn. 12Co/329/2014, rozsudok KS Trenčín zo dňa 18.03.2015 sp. zn. 5Co/70/2015 a uznesenie KS Prešov zo dňa 28.05.2015 sp. zn. 18Co/61/2015. Trovy združenia boli účelne vynaložené a boli dostatočne preukázané a na základe uvedeného navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že v časti výroku ohľadom trov konania zaviazá žalobcu zaplatiť združeniu trovy prvoinštančného konania vo výške 239,28 eura, do troch dní od vydania rozhodnutia.

3. K odvolaniu Združenia - VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV sa vyjadril žalobca prostredníctvom právneho zástupcu. Vo vyjadrení uviedol, že trovy právneho zastúpenia združenia sú požadované neoprávnené a nejde o účelne vynaložené trovy. Združenie je totiž združením založeným na ochranu spotrebiteľa, a teda prioritne sa predpokladá pomoc zo strany združenia založeného za týmto účelom, nie zo strany zvoleného zastúpenia združenia. Účelom združenia, podľa jeho stanov je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka (za účinnosti a platnosti OSP). Združenia na ochranu spotrebiteľa majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Preto ak sa združenie rozhodne využiť pre zastupovanie v konaniach pomoc advokáta, musí jeho trovy samo znášať z vlastných prostriedkov. Odôvodnené právne zastúpenie môže byť len v mimoriadne ťažkých právnych veciach. V opačnom prípade sa vytvára dojem účelovosti konania združenia, ktorého činnosť by spočívala len „vo vstupe“ do konania spolu so splnomocnením advokáta za cieľom dosiahnutia odmeny. Kritériom pre priznanie náhrady trov konania podľa § 142 ods. 1 OSP je nielen miera úspechu vo veci, ktorá sa zisťuje tak na strane žalobcu ako aj žalovaného, ale aj účelnosť vynaložených trov konania. Podľa miery úspechu môže súd o náhrade trov konania rozhodnúť jedným zo spôsobov vymedzených v jednotlivých odsekoch § 142 OSP. V danom prípade podľa názoru žalobcu je vyjadrenie združenia k návrhu z hľadiska jeho obsahu rovnaké ako vyjadrenie v ostatných spotrebiteľských veciach, tzn. že na jeho vypracovanie

nevynaložil vedľajší účastník na strane žalovaného žiadnu mimoriadnu námahu spojenú s posúdením a právnym rozborom danej veci. Okrem toho, pre posúdenie nároku žalobcu nemalo toto vyjadrenie s hľadiska argumentačných náležitostí pre rozhodnutie súdu žiadny právny význam, nakoľko súd posúdil ustanovenie zmluvy osobitne, t. j. zaoberal by sa ustanoveniami zmluvy aj bez vyjadrenia združenia. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 6MCdo/5/2013 zo dňa 19.03.2014. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

4. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), účinného od 01.07.2016, ktorým bol zrušený doterajší zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, pričom podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolaniu nemožno priznať úspech.

6. Súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol a žalovaným 1), 2) a združeniu, ktoré vystupovalo na strane žalovaných náhradu trov konania nepriznal.

7. Vzhľadom na odvolanie združenia, ktoré smerovalo len voči výroku o náhrade trov konania nepriznaných združeniu, predmetom prieskumu odvolacieho súdu je posúdenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti, v ktorej združení VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV nebola náhrada trov konania priznaná.

8. Podľa § 142 ods. 1 veta prvá OSP, platného a účinného v čase rozhodnutia súdom prvej inštancie, účastníkovi, ktorý mal vo veci úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

9. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky je aj to, že strana, ktorá v konaní, spravidla v spore uspela má zásadne právo na to, aby sa jej nahradili všetky trovy, ktoré zaplatila vo vecnej súvislosti s uplatnením tohto základného práva. Ak sa chce súd odchyliť od tohto pravidla, musí vychádzať zo zákona a túto odchýlku aj náležite odôvodniť, inak porušuje základné právo na súdnu ochranu dotknutého účastníka. Ustanovenie § 142 vyjadrovalo základnú zásadu uplatňujúcu sa pri náhrade trov konania. Účastník konania, ktorý v spore uspel, má nárok na náhradu trov tohto konania. Súd v takomto prípade uplatní zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu). Táto zásada sa však vzťahuje iba na sporové konanie. Nárok na náhradu trov konania má len strana sporu voči strane v spore. Nedá sa však vylúčiť takýto nárok aj voči intervenientovi alebo inému subjektu sporového konania. Predpokladmi, za splnenia ktorých vznikne nárok na náhradu trov konania, sú úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozsudku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej a účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva. Účelnosť trov sa stotožňuje s nevyhnutnosťou vynaloženia trov spojených s uplatňovaním ústavne zaručeného práva na právnu pomoc (čl. 47 ods. 2 ústavy).

10. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie rozhodol správne, ak združeniu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV nepriznal náhradu trov konania. Združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV (pôvodne vedľajší účastník) podaním doručeným súdu dňa 30.12.2014 len oznámil, že vstupuje do konania, požiadal o doručenie žaloby s prílohami, súhlasil s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania a pre prípad, že sa nezúčastní nariadeného pojednávania z dôvodu hospodárnosti konania ospravedlnil svoju neúčasť a navrhol, aby súd konal a rozhodol i v jeho neprítomnosti (č.l. 38). Vo vyjadrení doručenom súdu 05.03.2015 (č. l. 44) poukázal na uznesenia KS obsahom ktorých bol názor súdov o vstupe vedľajšieho účastníka do konania a poukaz na ustanovenia týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv bez bližšej konkretizácie k prejednávanej veci.

Združenie tiež poukázalo na § 101 a 103 OZ OZ, vzniesolo námietku premlčania s poukazom na to, že žalobca poskytol úver poručiteľovi 29.09.2003 a ku smrti evidoval žalobca na úverovom účte dlh vo výške 1.437,81 eura. Poručiteľ sa ocitol v omeškaní už dňa XX.XX.XXXX, teda v čase jeho smrti, vzhľadom na návrh žalobcu 31.12.2013 je jeho nárok premlčaný. Vyjadrenie má formu vzorového podania, pretože obsahuje iba všeobecné konštatovania a citácie ustanovení právnych predpisov a odkazy na iné rozhodnutia, pričom je v ňom zmenená len tá časť, ktorá sa týka požičanej sumy a dátumov poskytnutia úveru a začiatku plynutia premlčacej doby. Združenie vo veci následne zaujalo stanovisko po vyjadrení právneho predchodcu žalobcu, podaním doručeným súdu 23.12.2015 (č.l. 119), v ktorom poukázalo na ustanovenia o ochrane spotrebiteľa a o spotrebiteľských úveroch ako aj rozhodnutie Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 402/2013-10 zo dňa 19.6.2013 a rozsudok NS SR sp. zn. 3MCdo/14/2014 zo dňa 21.4.2015. Opäť vznieslo námietku premlčania a nakoľko v zmluve neboli uvedené úroky alebo poplatky, združenie poukázalo na to, že žalobca ich nie je oprávnený požadovať. Právny predchodca žalovaných (poručiteľ) vrátil žalobcovi sumu 2.173,03 eura, čím zanikla povinnosť žalovaných vrátiť finančné prostriedky v celej žalovanej výške. Z oznámenia o vstupe združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV do konania doručeného súdu dňa 30.12.2014 vyplýva, že združenie, VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV (resp. jeho právny zástupca) nebol s vecou oboznámený, nakoľko žiadal o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami. Nemožno preto hovoriť o tom, že združeniu, VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV patrí náhrada trov právneho zastúpenia za úkon právnej služby prevzatie a príprava zastúpenia, pretože sa so žalobou neoboznámil, vec neštudoval, nepripravoval sa na ňu, zastupovanie v tejto konkrétnej veci neprevzal. Do spisu zaslal len paušálne podanie, v ktorom oznámil vstup do konania, podanie označil spisovou značkou. Vo vyjadreniach z 05.03.2015 združenie len vo všeobecnosti poukázalo na ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ktoré sa dajú použiť identicky aj v iných konaniach. Pokiaľ ide o vznesenie námietky premlčania a poukazovanie na to, že zmluva nemá povinné náležitosti v zmysle zákona, uvedené skutočnosti súd skúma a posudzuje ex offio t.j. nebolo efektívne aby rovnako argumentovalo združenie. Odvolací súd nepopiera právo združenia dať sa v konaní zastúpiť advokátskou kanceláriou, ale zároveň má byť súdne konanie hospodárne a nemajú sa ho zúčastňovať osoby, ktorým ide hlavne o prijímanie trov konania a zvyšovanie nákladov spojených so súdnym konaním. Úkony právnej služby, za ktoré žiadalo združenie priznať náhradu trov konania odvolací súd vyhodnotil ako abstraktné, koncipované príliš všeobecne, s automaticky uplatňovanou námietkou premlčania (hoci s ohľadom na konkretizáciu veci).

Ústavný súd SR sa k tejto otázke vyjadril tak, že merať úspech a neúspech vo veci nemožno len tým, ako bolo o konkrétnom návrhu rozhodnuté, ale je treba ho posudzovať v širších súvislostiach. V rozhodnutí IV. ÚS 1/04 zo dňa 13.01.2005 ústavný súd zdôraznil, že ani rozhodovanie o trovách konania nesmie byť len mechanickým posudzovaním výsledku sporu bez komplexného zhodnotenia rozhodnutia vo veci. Rozhodnutie o trovách konania má byť zrejším a logickým ukončením celého súdneho konania (ÚS ČR I. ÚS 257/05). Súdny súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania povinné prihliadať najmä na účel súdneho konania, ktorým je poskytovanie ochrany subjektívnym právam. Pri skúmaní účelnosti vynaložených trov konania na zastupovanie strany či združenia advokátom je súd povinný skúmať, či ide o účelné či dôvodne vynaložené trovy. Vždy je pritom treba prihliadať na konkrétne okolnosti prípadu. V prípade, že združením na strane žalovaného, ktorý bol spotrebiteľom ako fyzická osoba, v konaní, v ktorom je predmetom sporu problematika ochrany práv spotrebiteľa, je združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV ktoré je právnickou osobou a jeho hlavnou náplňou činnosti je hájiť záujmy a ochrana spotrebiteľov, vyvstáva otázka, či takéto združenie, ak sa nechá zastupovať v súdnom konaní advokátom, v prípade úspechu strany, na strane ktorého združenie vystupovalo, ide o účelne vynaložené náklady spojené s jeho právnym zastupovaním. Právna problematika tohto sporu teda úzko súvisí s hlavným predmetom činnosti tohto združenia.

11. Z koncepcie zákonne vymedzených cieľov združení podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že okrem iných čiastkových cieľov upravených v zákone, združenie môže na základe plnomocenstva zastupovať spotrebiteľa v konaniach pred štátnymi orgánmi o uplatňovaní jeho práv vrátane náhrady ujmy spôsobenej porušením práv spotrebiteľa. Uvedeným zákonodarca rozšíril subjekty, ktoré v špecifických právnych vzťahoch (spotrebiteľské vzťahy) môžu zastupovať spotrebiteľa pri hájení jeho záujmov. Teda bez ohľadu na skutočnosť, či personálny substrát združenia, chrániaceho záujmy spotrebiteľa má, alebo nemá odborne zdatných zástupcov (v širšom zmysle slova), alebo či sa združenie dá v konaní zastúpiť zástupcom (napr. advokátom), považuje ho za subjekt, ktorý je odborníkom vo veci. Spotrebiteľské Združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV,

vystupovalo v konaní bezpochyby ako vedľajší účastník a ako taký sa nechal právne zastúpiť advokátom tak, že ho písomne splnomocnil na zastupovanie v konaní. Odvolací súd konštatuje, že napriek tomu, že v konaní sa združenie mohlo dať zastúpiť ďalším práva znalým odborníkom, dôsledky uvedeného, v rovine náhrady trov konania v súdnom konaní, neznamenajú účelnosť takýchto trov konania (konkrétne trov právneho zastupovania), ktoré v konaní združeniu mohli vzniknúť. Združenie bolo zo svojej podstaty subjektom práva a účastníkom konania, ktorý je odborníkom na podporu a ochranu záujmov práv spotrebiteľa, ktorého ďalšie odborné zastupovanie nie je možné charakterizovať ako účelné. Ak sú svojím charakterom vznikajúce trovy konania neúčelné, nemožno takúto neúčelnosť pripisovať na škodu, aj keď neúspešnej strane konania, v tomto prípade žalobcu. Všeobecný vstup tohto združenia do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania, najmä, keď sa združenie dalo zastúpiť advokátom a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Odvolací súd zastáva názor, že trovy právneho zastúpenia združenia z vyššie uvedených dôvodov nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva.

12. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

13. Podľa § 33b OZ, Plnomocenstvo zanikne vykonaním úkonu, na ktorý bolo obmedzené, ak ho splnomocniteľ odvolal, ak ho vypovedal splnomocnenec, ak splnomocnenec zomrie.

Plnomocenstvo zaniká smrťou splnomocniteľa, ak z jeho obsahu nevyplýva niečo iné. Zánikom právnickej osoby, ktorá je splnomocnencom alebo splnomocniteľom, zaniká plnomocenstvo len vtedy, ak jej práva a záväzky neprechádzajú na inú osobu. Nakoľko pôvodný splnomocniteľ zanikol, avšak jeho práva a záväzky prešli na inú osobu (žalobcu), plnomocenstvo udelené advokátskej kancelárii JUDr. Strachotovej nezaniklo, preto odvolací súd i naďalej konal s ňou ako splnomocnenou zástupkyňou žalobcu.

14. V odvolacom konaní plne úspešnému žalobcovi vznikol nárok podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP na náhradu trov konania. Odvolací súd žalobcovi s poukazom na aplikáciu § 257 CSP žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

15. Vo všeobecnosti nepriznať trovy konania podľa § 257 CSP je možné len výnimočne a v prípade, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa na strane strán, pričom má súd vychádzať z posúdenia všetkých okolností v danej veci. Pri skúmaní, či dôvody hodné osobitného zreteľa existujú, súd prihliada k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých strán konania, je pritom potrebné zohľadniť nie len pomery toho, kto by mal nahradiť trovy konania, ale je nutné zvážiť, ako by sa takéto rozhodnutie dotklo predovšetkým na majetkových pomeroch oprávnenej strany. Významným z hľadiska aplikácie § 257 CSP sú rovnako okolnosti, ktoré viedli k súdному uplatneniu nároku, postoj strán v priebehu konania a ďalšie skutočnosti.

16. V danom prípade podľa názoru odvolacieho súdu existujú dôvody osobitného zreteľa, pre ktoré súd žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, spočívajúce v okolnostiach, za ktorých právny predchodca žalobcu žalobu podával a domáhal sa ňou práva na zaplatenie istiny a príslušenstva. Odvolaciemu súdu je z jeho rozhodovacej činnosti zrejmé, že právny predchodca žalobcu podával žaloby v mnohých veciach, pričom pohľadávky boli premlčané, resp. zmluvy neobsahovali zákonné náležitosti, úroky boli dojednané vo výške, ktoré možno považovať za úžernícke. Právny predchodca žalobcu teda začínal konania často s rizikom vznesenia námietky premlčania zo strany žalovaného alebo združenia a s rizikom, že bude v konaní neúspešný. Právny predchodca žalobcu napriek uvedenému žaloby podával opakovane a pri podávaní rovnakých, vzorových žalôb sa necháva vždy zastupovať právnym zástupcom (rovnako ako združenie). Ak teda nebola priznaná náhrada trov konania združeniu z dôvodu, že trovy neboli vynaložené účelne, potom je správne, v súlade so zásadou spravodlivosti nepriznať ani trovy odvolacieho konania žalobcovi.

17. Senát odvolacieho súdu toto uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).